

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstthinget. N°. 159.

Lovte Session.

67de Møde.

Lovrøbtagen den 19de Januar Kl. 1.

(Forsat.)

Willing: Efterat have hørt den høitærede Ministers Udtalelser, skal jeg fatte mig saameget kortere, som jeg ogsaa kan slutte mig til, hvad den ærebe 1ste Landstthingsmand for 5te Kreds (Drejer) allerede har udtalt. Den ærebe Ordfører udtalte i Begyndelsen af sit Foredrag, at han ansaae Ræven for langt mere nyttig end skadelig. Jeg skal ikke nægte, at jeg for min Deel har ganske den modsatte Anskuelse. Smidlertid vil jeg ikke gaae ind paa at bestride hans Anskuelse; men naar den ærebe Ordfører fremførte som sin Mening, at han var bange for, at Rævene bleve udryddede, naar denne Frihed blev givet, troer jeg, at han efter hvad her er oplyst i den Henseende kan være ganske beroliget; thi paa Selveierdistricterne findes der ligesaa mange Ræve, og Rævene opholde sig i Almindelighed i de større Skov- og Jagtdistricter. Den ærebe Ordfører behøver aldeles ikke at frygte for, at Rævene lade sig lokke hen til Bøndernes Haver paa saadanne Steder, selv om der lægges Aabsl. Nei, Ræven er jo et listigt Dyr og har, om jeg maa bruge det Ord, en Slags stor Klogskab. Den ærebe Ordfører vil erindre, at da Jagtloben forelaa til Behandling her eller paa det andet Sted, dreiede Discussionen sig om, hvorfor Ræven skulde fritages for at komme ind under Loven. Det var, som om man ikke tillod at skyde den paa Grund af dens Listighed, dens Klogskab, dens

Slægtsskab paa en Maade med Menneskene. Jeg kan ikke forstaae, hvorledes det ærebe Udvalg kan komme med et andet Forslag, som gaaer ud paa, at man ikke engang maa skyde Ræven i sin Have, selv om den gik ind og tog Høns og Gæs. Der er dog ikke noget andet godt Middel til at faae fat paa Middel med end Skydebaaben. Det er, som naar en Thy bryder ind i min Bolig og vil stjæle, og jeg desuagtet ikke turde gribe ham. Jeg troer, at det er et lignende Tilfælde, thi Ræven kan ikke paa anden Maade staffles bort, og naar den gaaer ind i en Have og tager et Fjerreatur, er den at betragte som en Thy. Jeg skal derfor tilraade det høitærede Thing ikke at gaae ind paa det stillede Endringsforslag.

Christensen: Naar jeg som Medlem af Udvalget har sluttet mig til det stillede Forslag, som jeg herved tillader mig at anbefale til Bedtagelse, er det paa ingen Maade, fordi jeg har villet tillægge min egen Sagkundskab en ganske afgjørende Betydning — dog troer jeg, at jeg har erhvervet noget Kjendskab ogsaa til de her omhandlede Forhold — men det er meget mere, fordi jeg, da denne Lov kom frem, har stillet mig paa det Standpunkt, at der under dens Behandling blot maatte vaages over, at den bestaaende meget liberale Jagtlov ikke led noget Skaar. Der har jo været tænkt paa at udvide Jagtens Udøvelse ved Loven, da den blev forelagt, og forsaavidt navnlig politiske Venner af mig ere komne den imøde, som den høitærede Minister sagde, med en vis Utilbøielighed og kun have bekvæmet sig til at antage den med en vis Modstræben, maa jeg